

Nr 14

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om rätt till avdrag vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande och för studiekostnader m. m.

(2:a avd.)

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 211 av herr *Wallmark* samt II: 267 av herrar *Nordstrandh* och *Ringaby*, vari hemställts, att riksdagen måtte

a) besluta att avdrag för studiekostnader skall medges i förhållande till ett belopp motsvarande 2 500 kronor per normalstudieår samt i övrigt enligt de i motionerna angivna riktlinjerna,

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte till innevarande års höstriksdag framlägga förslag till sådana ändringar i skatteförfattningarna som må föränledas av bifall till förslaget under a);

2) de likalydande motionerna I: 303 av herr *Harald Pettersson m. fl.* samt II: 362 av herrar *Antonsson* och *Mattsson*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning om rätt till skatteavdrag på den statliga inkomstskattens slutbelopp för periodiskt understöd till studerande och därmed enligt vad i motionerna angivits jämförbar studiefinansiering samt om framläggande för riksdagen av de förslag, som kan föränledas härav; ävensom

3) de likalydande motionerna I: 467 av herr *Hilding* och fru *Segerstedt Wiberg* samt II: 574 av herrar *Jönsson* i *Ingemarsgården* och *Westberg*, vari hemställts, "att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t efter överarbetning av framlagda utredningsförslag måtte till riksdagen inkomma med proposition om avdragsrätt vid beskattningen för periodiska understöd till studerande".

Beräffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 303, II: 267 och II: 574.

Gällande rätt

Vid beräkning av inkomsten från särskild förvärvskälla skall enligt 20 § kommunalskattelagen från förvärvskällans intäkter avräknas alla omkostnader

för intäkternas förvärvande och bibehållande. Avdrag må därvid icke ske för den skattskyldiges levnadskostnader och därtill hänförliga utgifter.

I praxis har avdrag för studiekostnader icke ansetts kunna medgivas (se t. ex. RÅ 1936 not. Fi 211).

Enligt 46 § 2 mom. kommunalskattelagen äger skattskyldig, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, i hemortskommunen njuta avdrag för bland annat periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning, som icke får avdragas från inkomsten av särskild förvärvskälla, dock att avdrag icke må ske för vad som utgått till person, tillhörande givarens hushåll, och ej heller, där understödet icke utgjort skadestånd, för vad som utgått till annans undervisning eller uppfostran. I 31 § och 32 § 1 mom. stadgas, att till intäkt av tjänst hänföres periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk intäkt, därest givaren enligt bland annat 46 § är berättigad till avdrag därför. Samma bestämmelser med avseende å avdragsrätt och skattskyldighet för periodiskt understöd gäller jämväl enligt 2 § och 4 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt vid den statliga beskattningen.

Historik

I sitt år 1950 avgivna betänkande nr IV (SOU 1950:21) framlade 1944 års *allmänna skattekommitté* förslag angående bl. a. ändrade bestämmelser för beskattning av periodiskt understöd. I fråga om periodiskt understöd till undervisning eller uppfostran föreslog kommittén att avdrag skulle medgivas under förutsättning bl. a. att mottagaren fyllt 17 år och icke tillhörde givarens hushåll. Vidare föreslog kommittén att avdrag å 700 kronor skulle medgivas skattskyldig, som underhållit hemmavarande barn över 16 år vilket åtnjutit heltidsundervisning vid läroanstalt. Mot dessa förslag reserverade sig två av kommitténs ledamöter.

År 1951 avgav 1944 års *allmänna skattekommitté* betänkande nr V (SOU 1951:13) angående studiekostnaders behandling i beskattningshänseende, vari föreslogs införande av rätt till avdrag under vissa förutsättningar för amortering av studieskulder. En ledamot av kommittén anförde reservation mot detta förslag.

I ett den 20 december 1956 avgivet betänkande med förslag till bestämmelser om avdragsrätt och skatteplikt för periodiskt understöd samt om avdragsrätt för studieunderstöd, m. m., (stencilerat) har *skattelagssakkunniga* föreslagit en genomgripande omdaning av beskattningsreglerna rörande periodiska understöd. Enligt förslaget skulle de nuvarande avdragsmöjligheterna för periodiska utbetalningar inskränkas väsentligt. Avdrag skulle i princip medges endast i fråga om *understöd på grund av bindande förpliktelser eller då behov av understöd förelåg*. Å andra sidan borde enligt de sakkunnigas mening understöd från föräldrar till barn under dessas studietid i viss omfattning vara avdragsgilla. Barnen föreslogs icke skola beskattas för dylikt studieunderstöd.

Även frågan om avdragsrätt för studiekostnader i övrigt har behandlats av skattelagssakkunniga. I ett den 20 januari 1960 dagtecknat betänkande (SOU 1960: 6) har de sakkunniga utarbetat ett författningsförslag med bestämmelser om avdrag i vissa fall för amorteringar å studieskulder. I betänkandet lämnas redogörelse för skälen för och emot hänsynstagande vid beskattningen till kostnader för utbildning. De sakkunniga framhåller emellertid i samband härmed att, för den händelse hänsyn från det allmännas sida anses böra tas till det förhållandet att vissa personer med dyrbarare utbildning tynges av studieskulder, denna grupps speciella förhållanden i stället kan beaktas genom direkta statsbidrag till amorteringarna. De sakkunniga tillägger att åtskilliga skäl kan anföras för att stödet till personer med tyngande studieskulder ges denna form. De sakkunniga har likväl inte ansett det ligga inom ramen för sitt uppdrag att såsom alternativ till de ifrågavarande avdragsreglerna upprätta förslag till statsbidrag enligt de nu antydda grunderna. Med hänsyn till de betänkligheter, som de sakkunniga funnit att avdragsalternativet obestriddigen är ägnat att framkalla, har de sakkunniga ansett ett system med direkta bidrag vara förtjänt att närmare övervägas, om särskilda åtgärder anses erforderliga för att minska bördan för personer som tynges av studieskulder.

Direkta bidrag till de studerande utgår numera enligt *studiehjälpsreglementet* och *studiemedelsförordningen* av den 4 juni 1964 (nr 401 och 402).

Studiehjälpen är avsedd för studerande inom de gymnasiala skolformerna och innefattar ett begränsat antal typer av förmåner, som utgår efter enkla och schablonmässiga regler. Förmånerna utgöres av studiebidrag, inackorderings-tillägg, resetillägg och inkomstprövade tillägg.

Studiemedelsförordningen innebär att alla studerande vid universitet och högskolor, som uppfyller vissa krav på studielämplighet, skall kunna få studiemedel för sitt uppehälle under hela studietiden med högst 6 720 kronor om året jämte barntillägg med 1 200 kronor om året för varje barn. I dessa studiemedel ingår ett återbetalningsfritt bidrag å 1 750 kronor om året.

Frågan om de periodiska understödets och studiekostnadernas behandling i beskattningshänseende har vid upprepade tillfällen varit föremål för riksdagens uppmärksamhet, senast vid 1963 och 1964 års riksdagar i anledning av då väckta motioner.

I sitt av 1963 års riksdag godkända betänkande nr 17 avstyrkte bevillningsutskottet bifall till motionerna i dessa frågor och anförde därvid i fråga om avdragsrätt för studiekostnader att en sådan avdragsrätt hittills inte införts i den svenska skattelagstiftningen på grund av att detta inte ansetts motiverat ur rättvisesynpunkt. En avdragsrätt för studiekostnader skulle nämligen till följd av skatteskalornas progressivitet framstå som ett privilegium för vissa skattskyldiga. Härtill kommer att införandet av en sådan avdragsrätt skulle innebära ett genombrytande av den eljest vid beskattningen upprätthållna

principen att avdrag ej medges för kapitalavbetalning å skuld eller för utbildningskostnad. Systemet med direkta bidrag åt de studieskuldssatta avsågs skola ersätta en avdragsrätt vid beskattningen för studiekostnader. Denna ståndpunkt borde alltså vidhållas. Angående yrkandena om avdragsrätt för periodiskt understöd till studerande anförde bevillningsutskottet att behovet av en dylik avdragsrätt numera var betydligt mindre än tidigare, sedan systemet med bidrag till amortering av studiekostnader och omfattande stipendiegivning genomförts.

Enligt särskilda utskottets utlåtande nr 1 år 1964 hade sedan föregående års riksdag icke förekommit något som borde föranleda till ändrat ställningstagande.

Motionerna

Av innehållet i de förevarande motionerna må här återges följande.

I de likalydande *motionerna I: 211* och *II: 267* anför motionärerna inledningsvis att ett direkt samband föreligger mellan tjänsteinkomst och studier, särskilt då viss examen är ett villkor för erhållande av en tjänst. I enlighet med den generella regeln i 20 § kommunalskattelagen om avdrag för alla omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande borde därför avdragsrätt föreligga för studiekostnader. Enligt motionärernas mening är kostnader för studier en investering med begränsad ekonomisk varaktighetstid och avdrag för värdeminskning därav borde medgivas med så avpassade belopp att anskaffningskostnaden för den immateriella tillgång kunskaper och färdigheter utgör blir till fullo avskriven under den tidsperiod tillgången kan utnyttjas. Detta skulle innebära att studiekostnaden i sin helhet skulle vara avdragen först vid inträdet i pensionsåldern. I praktiken låter sig detta inte göra då det i det enskilda fallet blir omöjligt att avgöra under hur lång tid den skattskyldige kan tillgodogöra sig de kunskaper han skaffat sig genom sin investering. Därtill kommer att de närmaste åren efter examen ofta är förknippade med familjebildning och därmed följande betydande kostnader. Den skattemässiga effekten av avdragsrätten i fråga om inkomstgrupper med skilda inkomstförhållanden blir även jämnast med en relativt kort avskrivningsperiod.

Det är enligt motionärerna nödvändigt att det avdragsgilla beloppet fastställs efter schablonmässiga grunder. Utgångspunkten bör vara ett avdragsgillt belopp å 2 500 kronor för varje studieår av en på normalt avlagd examen. Motionärerna har därvid beaktat ofrånkomliga kostnader för litteratur, avgifter, försäkringspremier och resor liksom förhöjda levnadskostnader. Hänsyn har även tagits till att de studerande som regel inte kan tillgodogöra sig *ortsavdrag* under studietiden samt att studerande drabbas hårdare av *progressiviteten* i skatteskalorna än andra skattskyldiga. Avdragsrätten bör vidare få åtnjutas under de fem år som löper från och med det år under vilket den studerande erhåller inkomst under helt år och fördelas jämnt under den ifrågavarande femårsperioden.

I de likalydande *motionerna I: 467* och *II: 574* åberopas bl. a., att riksdagen vid flera tillfällen under 1950-talet givit uttryck för att periodiskt understöd till annans undervisning, utbildning eller uppfostran bör föranleda rätt till avdrag för givaren och skatteplikt för mottagaren. På grundval av förefintligt utredningsmaterial bör det vara möjligt att skyndsamt genomföra en sådan reform. Motionärerna anför bl. a., att skatteförmågeprincipen bör vara utslagsgivande för skatteplikt respektive avdragsrätt för periodiskt understöd om inte andra skäl med betydande styrka talar mot en sådan lösning. Sådana skäl föreligger när det gäller periodiskt understöd i fall där givare och mottagare lever i gemensamt hushåll. Beträffande periodiskt understöd till annans undervisning eller uppfostran föreligger däremot ej några skäl att frångå skatteförmågeprincipen. Det är dessutom stötande, att avdrag medges för periodiskt understöd till person som är sysslolös men ej till studerande. Avsaknaden av avdragsrätt i fall där mottagaren studerar torde sakna stöd i allmänhetens rättsuppfattning. Enligt studiemedelssystemet skall erhållet periodiskt understöd dessutom räknas som inkomst vid bedömning av och med vilken storlek inkomstprövade tillägg skall utgå. Detta förstärker ytterligare skälen för beviljande av avdragsrätt.

I de likalydande *motionerna I: 303* och *II: 362* anför motionärerna bl. a., att samhället genom olika engagemang underlättat ungdomens möjligheter till utbildning, särskilt genom fjolårets studiefinansieringsreform. Trots detta måste s. k. periodiska understöd till studerande anses vara av stor betydelse. En konsekvens av samhällets engagemang för att underlätta ungdomens utbildning bör därför vara att sörja för en rimlig skattemässig behandling av frivilliga ekonomiska uppoffringar. En reform som bättre tillgodoser den enskilda studiehjälpen skattemässigt bör därför komma till stånd.

Motionärerna framhåller emellertid att viss kritik kan riktas mot ett system där bidrag till annans studier ger större förmåner vid beskattningen för en person i högre inkomstläge och förordar därför att avdrag för periodiskt understöd till studerande ges formen av avdrag direkt på den slutliga skatten. De fall, då den studerande finansierar sina studier med egna medel t. ex. genom tidigare besparingar eller till följd av att han upprätthåller förvärvsarbete i viss omfattning, bör skattemässigt kunna behandlas på samma sätt.

Utskottet

Enligt 20 § kommunalskattelagen skall vid beräkning av inkomsten från särskild förvärvskälla avräknas alla omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande. Avdrag får därvid inte göras för levnadskostnader och därtill hänförliga utgifter. I praxis medges inte avdrag för studiekostnader. Enligt 46 § 2 mom. kommunalskattelagen, som innehåller bestämmelser om de s. k.

allmänna avdragen, äger skattskyldig i regel inte åtnjuta avdrag såsom för periodiskt understöd för belopp som utgått till annans undervisning eller uppfostran.

I de föreliggande motionerna förordas åtgärder i syfte att genom avdragsrätt i någon form vid beskattningen underlätta finansieringen av studier eller förbättra de färdigutbildades ekonomiska villkor. Motionärerna i motionerna I: 467 och II: 574 föreslår sålunda avdragsrätt för periodiska understöd till studerande. I motionerna I: 303 och II: 362 hemställs om utredning och förslag till riksdagen om rätt till skatteavdrag på den statliga inkomstskattens slutbelopp för sådana understöd. Slutligen föreslås i motionerna I: 211 och II: 267 lagstiftning av innebörd att avdragsrätt för studiekostnader medges genom schablonmässigt bestämda avdrag, sedan vederbörande trätt ut i förvärvslivet.

Vid 1964 års riksdag antogs ett nytt studiesocialt system för studerande inom olika skolformer ovanför grundskolan. Härigenom har de studiesociala stödåtgärderna förstärkts och utvidgats att omfatta väsentligt fler studerande än tidigare.

För gymnasiala skolformer utgår således numera till studerande mellan 16 och 21 års ålder studiehjälp bl. a. i form av dels återbetalningsfria studiebidrag jämte tillägg, dels studielån. För postgymnasiala studier äger enligt de nya reglerna alla studerande, som uppfyller vissa krav på studielämplighet — oberoende av sina föräldrars ekonomi — rätt att under hela studietiden uppbära studiemedel med högst 6 720 kronor om året jämte barntillägg med 1 200 kronor om året för varje barn. Av studiemedlen utgör 1 750 kronor återbetalningsfritt bidrag, medan återstoden skall återbetalas medelst årliga avgifter. Reglerna om återbetalningsskyldighet har utformats så, att denna vid varje tidpunkt kommer att vara anpassad till betalningsförmågan, mätt i beskattningsbar inkomst och förmögenhet.

Genom tillkomsten av studiehjälpsreglementet och studiemedelsförordningen har enligt utskottets mening frågan om avdrag vid beskattning såsom för periodiskt understöd för belopp som utgår till annans studier kommit i ett väsentligt annat läge än tidigare. Den nya lagstiftningen får anses innebära ett stadfästande av principen att utbildningen på såväl låg- som högstadiet — för att komma så många studerande till godo som möjligt — bör främjas i första hand genom statliga stödåtgärder och inte genom en rätt till skattefrihet för enskilda understöd. Utskottet anser det inte rimligt att jämsides med en studiesocial reform, som innebär en avsevärd utgiftsökning för staten, vid beskattningen införa en avdragsrätt, som otvivelaktigt skulle komma att medföra ett högst avsevärt skattebortfall. Vad särskilt angår den i motionerna I: 467 och II: 574 påtalade orättvisa som ligger däri, att avdrag medges för periodiskt understöd till sysslolös person men inte till studerande, vill utskottet erinra om att skattelagssakkunniga i ett den 20 december 1956 avgivet betänkande föreslagit en genomgripande omdaning av beskattningsreglerna rörande periodiska

understöd och att enligt detta förslag nuvarande avdragsmöjligheter skulle komma att väsentligt inskränkas.

Med det anförda avstyrker utskottet utredningsyrkandena i motionerna I: 303 och II: 362 samt I: 467 och II: 574.

Vad härefter angår det i motionerna I: 211 och II: 267 framställda lagstiftningsyrkandet vill utskottet som sin mening uttala, att också frågan om avdrag för studiekostnader kommit i ett annat läge genom den studiesociala reformen. Det bidragssystem som tidigare fanns och som numera utbyggt får nämligen anses ersätta en avdragsrätt vid beskattningen för studiekostnader. Härtill kommer att reglerna om den återbetalningspliktiga delen av studiemedlen erhållit en för de skattskyldiga gynnsam avfattning så till vida, att återbetalningsskyldigheten vid varje tidpunkt kommer att vara anpassad till betalningsförmågan mätt i beskattningsbar inkomst och förmögenhet och att i allmänhet någon återbetalning ej behöver ske under ett år, då den återbetalningsskyldiges inkomst ej överstiger i dagens penningvärde 14 000—21 000 kronor. Med hänsyn härtill och då — som utskottet tidigare upprepade gånger uttalat — införandet av en rätt till avdrag för studiekostnader skulle innebära ett genombrytande av den eljest vid beskattningen upprätthållna principen att avdrag ej medges för kapitalavbetalning å skuld, anser utskottet sig inte kunna biträda yrkandet i motionerna I: 211 och II: 267.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 211 av herr Wallmark samt II: 267 av herrar Nordstrandh och Ringaby om rätt till avdrag vid beskattningen för studiekostnader,

2) de likalydande motionerna I: 303 av herr Harald Pettersson m. fl. samt II: 362 av herrar Antonsson och Mattsson om rätt till skatteavdrag för periodiskt understöd till studerande, ävensom

3) de likalydande motionerna I: 467 av herr Hilding och fru Segerstedt Wiberg samt II: 574 av herrar Jönsson i Ingemarsgården och Westberg om rätt till avdrag vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande,

icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 mars 1965

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Yngve Nilsson, Wärnberg, Lundström, Gösta Jacobsson, Billman, Paul Jansson och Sundin; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Gustafson i Göteborg, Engkvist, Asp, Andersson i Essvik, Boo, Kristenson, Larsson i Umeå, Dahlgren och Björkman.

Reservationer

I) av herrar *Yngve Nilsson, Lundström, Gösta Jacobsson, Billman, Gustafson* i Göteborg, *Larsson* i Umeå och *Björkman*, vilka ansett,

dels att det avsnitt av utskottets yttrande, som börjar på s. 6 med "Vid 1964" och slutar på s. 7 med "och II: 267" bort ha följande lydelse:

Vid flera tidigare tillfällen har riksdagen uttalat sig för en positiv lösning av frågan om den skattemässiga behandlingen av studiekostnader. I främsta rummet borde enligt riksdagens uttalade mening frågan om avdragsrätt för periodiskt understöd åt studerande regleras, men även i fråga om skattereglerna avseende studiekostnader i övrigt var enligt riksdagens uppfattning en omprövning "synnerligen önskvärd". Uttalanden av sagda innebörd har bl. a. gjorts av 1952, 1953 och 1956 års riksdagar.

Genom beslut av 1961 års riksdag infördes ett system med avskrivning med en fjärdedel av vissa studielån. Avskrivningssystemet motiverades bl. a. med att det utgjorde ett alternativ till avdragsrätt för amortering av studieskuld, varom förslag framlagts av 1950 års skattelagssakkunniga.

Det nya studiesociala system som antogs av förra årets riksdag innebär att avskrivningsförfarandet slopas. De med studiekostnaderna sammanhängande beskattningsfrågorna har därmed kommit att stå helt olösta.

Utskottet — som icke kan dela den understundom framförda meningen att frågan om avdrag för studiekostnader och för periodiskt understöd till studerande genom tillkomsten av studiehjälpsreglementet och studiemedelsförordningen kommit i ett väsentligt ändrat läge — anser att beskattningsproblemen mot bakgrund av riksdagens tidigare uttalade mening bör få en skyndsam lösning.

Utskottet är emellertid medvetet om att frågan om studiekostnadernas behandling i skattehänseende innesluter flera detaljproblem, som för sin tekniska lösning kräver viss fortsatt utredning. Ifrågavarande problem bör därför tagas upp till skyndsam prövning i syfte att åstadkomma tekniskt acceptabla lösningar.

Den allvarligaste kritiken har gällt den skattemässiga behandlingen av periodiskt understöd till annans undervisning eller uppfostran. För sådant understöd medger skattelagstiftningen för närvarande i regel ingen avdragsrätt. Endast

i det fall det periodiska understödet utgör skadestånd kan avdrag erhållas. Avsaknaden av avdragsrätt i studiefallet torde sakna förståelse hos en mycket utbredd folkopinion och innebär också i sak en orättvisa gentemot de föräldrar som bidrar till barnens studier. Enligt studiemedelssystemet räknas erhållet periodiskt understöd som inkomst vid inkomstprövningen. Studiemedel kan alltså komma att reduceras på grund av erhållet periodiskt understöd. Också detta förhållande, som är en konsekvens av studiemedelssystemets inkomstbegrepp, talar för att skattelagstiftningen anpassas härtil och att avdragsrätt i princip medges för periodiskt understöd även i de fall då mottagaren bedriver studier.

Förutom i fråga om de periodiska understöden har i nu förevarande motioner anförts skäl för att även studiekostnader i övrigt, t. ex. amortering å studieskuld, borde beaktas vid beskattningen. Detsamma gäller de till det nya studiemedelssystemet knutna avgifterna (=återbetalningarna).

Frågan om avdragsrätt för periodiskt understöd till studerande synes utskottet kunna avgöras på grundval av redan verkställda utredningar, som dock tar var viss överarbetning. Utskottet tillstyrker därför det i motionerna I: 467 och II: 574 framförda kravet härvidlag. Genom att utredningen kommer till stånd torde även yrkandena i motionerna I: 303 och II: 362 kunna anses beaktade. Frågan om utformning av avdragsrätt för studiekostnader bör enligt utskottets mening göras till föremål för ytterligare utredning. Utskottet föreslår att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t gör framställning härom

dels ock att utskottet bort hemställa,
under punkten 1)

att riksdagen i anledning av de likalydande motionerna I: 211 av herr Wallmark samt II: 267 av herrar Nordstrandh och Ringaby måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående studiekostnadernas behandling i skattehänseende; ävensom

under punkten 3)

att riksdagen med bifall till de likalydande motionerna I: 467 av herr Hilding och fru Segerstedt Wiberg samt II: 574 av herrar Jönsson i Ingemarsgården och Westberg måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t efter överarbetning av framlagda utredningsförslag måtte till riksdagen inkomma med proposition om avdragsrätt vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande.

II) av herrar *Sundin, Boo* och *Dahlgren*, vilka ansett

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som börjar på s. 6 med orden "Genom tillkomsten" och slutar på s. 7 med "och II: 574" bort ha följande lydelse:
Även om inte alla studerande genom reformen 1964 fick en förbättrad situa-

tion har denna i stort sett avsevärt förbättrats. Likväl kan det i vissa fall vara befogat med andra åtgärder än de som föreskrives i studiehjälpsreglementet och studiemedelsförordningen. Enskilda ekonomiska uppoffringar måste ske trots de genomförda reformerna. Dessa uppoffringar bör enligt utskottet få en rimlig skattemässig behandling. Särskilt angeläget är detta, då studier finansieras med periodiskt understöd i sådan mån att stöd enligt nämnda reglemente och förordning inte utnyttjas i den utsträckning som eljest skulle vara fallet, men också i de fall då den studerande i avsevärd omfattning finansierar sina studier med egna medel, t. ex. genom tidigare besparingar eller genom att han upprätthåller förvärvsarbete i viss omfattning. Enligt utskottets mening kan det i sådana fall vara starkt befogat med en viss lättnad genom skatteavdrag. Utskottet förordar att frågan om dylik avdragsrätt skyndsamt prövas och att förslag i ärendet förelägges riksdagen så snart som möjligt. Den i motionerna I: 303 och II: 362 förordade metoden med avdrag på den statliga inkomstskattens slutbelopp bör ligga till grund för prövningen. Genom att utredningen kommer till stånd torde även yrkandet i motionerna I: 467 och II: 574 kunna anses tillgodosett.

dels ock att utskottet under punkten 2) bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 303 av herr Harald Pettersson m. fl. samt II: 362 av herrar Antonsson och Mattsson måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning om rätt till skatteavdrag på den statliga inkomstskattens slutbelopp för periodiskt understöd till studerande i enlighet med vad utskottet anfört.